

چکیده فارسی:

مقدمه: در بیماری لوپوس، آسیب، التهاب اندوتلیوم عرووی در نسوج مختلف پاتوژنز و زمینه‌ساز درگیری بافت های مختلف، علائم بالینی می‌باشد. شواهد آسیب و التهاب اندوتلیوم عروق، افزایش مارکرهای مختلفی است که از اندوتلیوم در اثر سایتوکین التهابی آزاد می‌شوند. در این تحقیق به بررسی افزایش سطح سرمی VCAM-1 و اندوتلین ۱ در گروه بیماران و مقایسه آن با گروه کنترل، پرداخته شد ضمن اینکه ارتباط این دو مارکر با درجه فعالیت بیماری لوپوس به عنوان مارکری جهت تشخیص عود بیماری لوپوس ارزیابی گردید.

مواد و روش‌ها: در یک مطالعه توصیفی- مقطعی، ۶۰ بیمار مبتلا به لوپوس بستری در بخش روماتولوژی بیمارستان امام رضا (ع) به عنوان گروه مورد و ۴۰ نفر از افراد سالم به عنوان گروه کنترل وارد مطالعه شده و بررسی شدند. درجه SLEDAI در گروه بیماران و سطح سرمی VCAM-1 و ET-1 در هر ۲ گروه ارزیابی شد و توسط نرم افزار SPSS- Version 20، مورد آنالیز آماری قرار گرفت.

یافته‌ها: میانگین سطح سرمی VCAM-1 در بیماران $1023/8 \pm 352/2$ و در گروه کنترل 866.06 ± 109.91 بود. همچنین میانگین سطح سرمی ET-1 در بیماران 0.778 ± 0.162 و در گروه کنترل 0.544 ± 0.120 بود. بر این اساس سطح سرمی VCAM-1 ($P=0.003$) و ET-1 ($P < 0.001$) در بیماران مبتلا به لوپوس، به طور معنی‌دار بیشتر از گروه کنترل بود.

همچنین همبستگی معنی‌داری بین سطح سرمی VCAM-1 و ET-1 با فعالیت بیماری لوپوس مشاهده نگردید.

نتیجه‌گیری: براساس یافته‌های مطالعه فوق، یک اختلاف بارز آماری در سطح سرمی VCAM-1 و ET-1 در بیماران مبتلا به لوپوس در مقایسه با افراد سالم گروه کنترل دیده شد. ولی این مارکرها مرتبط با درجه فعالیت بیماری لوپوس نبودند.

کلمات کلیدی: لوپوس، VCAM-1 ، ET-1 ، SLEADI